

צילה בינדר

"תערוכות בתל-אביב" / הארץ / 11.10.63 / תע' יחיד / בית האמנים / תל-אביב

צילה בינדר בתערוכת יחיד ראשונה אינה פנים חדשות באמנות הפלסטית בארץ. היא מוכרת יפה משפע עבודות בתחומי הגראפיקה והאילוסטרציה בהם רכשה לעצמה ניסיון רב וסגנון אישי. כציירת לא היו עבודותיה מוכרות עד עתה, ותצוגתן בביתן "אלחריזי" מאפשרת הכרה ראשונה עם צד זה של פעילותה האמנותית.

פעילות של אמן בשדה הגראפיקה משמשת לו, בעת ובעונה אחת, גם כעזר רב לציור "טהור" וגם כמכשלה. מצד אחד, מתאמנת ידו, ובעיקר עינו, לאותו סוג המשמעת שמחפש כל צייר: שליטה טכנית שנקנתה כמעט כרפלקס. מצד שני, הצמידות למטרות הגראפיות שונה מזו של מסירת חוויה ציורית, ובהתאם לכך שונה גם דרך המסירה. כך גם שונות תפיסות הביקורת העצמית של גרפיקאי ושל צייר. אין דומה, למשל, ניקיון אצל גרפיקאי, והמושג "ניקיון" אצל צייר. אדם שפעל בתחום הגראפיקה, הקשורה בתוכן נתון, קונה לו, אף בלי שיחוש בכך, סטנדרטים גראפיים ובהם הוא משתמש גם בבואו לצייר.

כך אירע גם לצילה בינדר. בראש ובראשונה בולטת העובדה שהמאחד את ציוריה השונים הוא בעיקר אפקט טכני. הכוונה אינה רק לעובדה שאפשר למצוא בתערוכה, שכס אל שכס, ציורים מופשטים, פיגורטיביים ואלה גם אלה מעובדים בתפיסות שונות, אלא לחשיבות שניתנת ברוב התערוכה לאפקט של מסירת תפקיד הארגון הצבעוני הסופי ו"השוואת הניגודים" להכדיה ע"י צבע שחור. צבע זה יוצר תדמית של אורגניות ע"י טשטוש הניגודים הצבעוניים והצורניים, כאשר הוא עצמו אינו מהווה לא צבע ולא צורה. בתדמית זו משתמשת הציירת גם בציורים נפרדים וגם לשם יצירת תדמית של אחידות בכל התערוכה. אפקט זה נעזר באפקט טכני שני - השימוש המרובה בדונג (או שעווה) בזמן הציור.

עבודותיה של צילה בינדר כפי שהן עתה, עומדות בין התחומים, ואם כי אפשר למצוא בהן משהו מהמשובח שבשני התחומים, בכל זאת אין תחום אוטונומי של ביניים נוסח "תערוכות". במסגרת הנוכחית, מצוינות עבודותיה של צילה בינדר במידה של חן אסתטי ובדקורטיביות הנובעת מחן אסתטי זה.